

A KESERŰ SZÍV VESZÉLYEI

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. 04. 24.

Ma olyan témával készültem, ami a közösségépítéssel kapcsolatos, és megmutatja, valamint felhívja a figyelmünket arra a felelősségre, hogy mennyire fontos aktívan részt venni a gyülekezeti életben. Nem csak a saját magad egyéni érdekében, hanem a közösség érdekében is. Nem önző szempontból, hogy elsősorban neked legyen jó, hanem azért, hogy a másoknak adjál valamit. Amikor aktívan bekapcsolódsz egy gyülekezeti munkába, egy gyülekezeti életbe, akkor nem olyan vallásos vasárnapi keresztény leszel, aki a naptárban egy pipát tesz az istentisztelet időpontja mellé, mondván, hogy „Na, ezt is letudtam, és tovább élem az életemet a hétköznapiakban”, hanem keresed-kutatod azokat a lehetőségeket, hogy hogyan tudsz szolgálni mások felé, mert Istennek van egy határozott célja veled.

Lapozunk az 1Korinthus 12,18-ra. Meg kell ismerned Isten szándékát, az Ő tervét, ki nyilatkoztatott akaratát veled kapcsolatban. Neki van egy határozott célja, ez pedig az, hogy elplántáljon téged egy közösségben. Szeretne elültetni valahova téged, ahol virágozni tudsz és gyümölcsöt hozni. A Biblia itt azt mondja:

1Korinthus 12,18.

18. Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, amint akarta.

Itt Krisztus Testének a képét hozza elének Pál apostol, nagyon szemléletesen, nagyon hosszan kibontva és kifejtve. Tanít arról, hogy mi egyenként, külön-külön alkotjuk Krisztus Testét, és ha egy testre gondolsz, nagyjából tudod, hogy néz ki, és nagyjából tudod a testrészeidnek a funkcióját. Vannak olyan testrészek, amelyek előrébb valók, nagyobb tisztességet élveznek, és vannak olyanok, amelyek hátrébb valók, de minden egyes testrészed igen-igen fontos, mert Isten azt odateremtette. Isten nem teremtett fölösleges testrészt. Azt mondja a Biblia, hogy így a testnek a feje Jézus, és Ő egyenként elhelyezett a testben mindenkit, úgy és oda, amint azt Ő akarta. Ez azt jelenti, hogy nem te választottad meg azt, hogy hova helyez el Isten, hanem az Ő akarata szerint vagy elhelyezve oda, arra a munkára, amire Ő választott ki téged. Nem te választod meg azt, hogy mi szeretnél lenni, és nem mondhatod, hogy „én szem akarok lenni” vagy „én száj akarok lenni”, vagy „kar akarok lenni”, vagy „láb akarok lenni”, vagy „szőrszál akarok lenni a háton”, hanem ezt Isten határozza meg, Ő határozta meg az Ő akaratát veled kapcsolatban.

Az életednek az egyik nagyon-nagyon fontos feladata és célja az kell, hogy legyen, hogy meglásd, felismerd azt, hogy mi a feladatod, az elhívásod és mi a küldetésed Istentől. Meg kell találnod egyénileg, személyesen azt, hogy Isten téged, egyedileg hova és milyen munkára és milyen feladatra hívott el. A mai tanítás segítségére lesz általánosságban azzal kapcsolatban, hogy hogyan tudsz bekapcsolódni ebbe a munkába. Nem akarok nagyon mélyen bele menni, hogy nem lehet mindenki a gyülekezetben prédikátor, hogy itt álljon elől és szolgáljon a gyülekezet felé. Volt már erről sok tanítás. Nem lehet mindenki kórustag, nem lehet mindenki dicsőítésvezető, és nem lehet mindenki a kamera mögött, és lehetne sok ilyen, látható szolgálatot mondani, viszont rengeteg olyan szolgálat van, ami nem feltétlenül látványos, nincs igazán szem előtt, de mégis nagyon-nagyon fontos. Ezekről a nem látványos szolgálatokról úgy gondoljuk, hogy igazából nem is annyira fontosak, nem annyira jelentőségteljesek, és gondolhatja valaki, hogy ha nem végzi azt valami nagyon jól, vagy nincs a helyén, az nem is lényeges. Az a lényeg, hogy elhangozzon a tanítás, legyen, aki zenél, menjen ki az internetre a tanítás, legyen fent a YouTube-on, legyen megvágva a videó, tehát gondolhatják azt az emberek, hogy csak ezek a szolgálatok a fontosak.

Gondolhatják azt is, hogy ha a mellettük lévőhöz szólnak egy bátorító, vigasztaló szót, az nem olyan fontos, pedig tudd meg, hogy a közösség ereje ezekben az apró-pici dolgokban

van! Nem abban, ahogy én itt prédikálok, hanem abban a sok apró dologban, amit te végzel el. Ha te nem látod meg azt, hogy neked mi a te feladatod, akkor azzal az egész közösség nem tudja elvégezni azt, amire elhívatott. Szeretnék ma erről beszélni, de semmiképpen sem úgy, hogy bármiféle kényszer vagy nyomás legyen rajtad, csak gondolatébresztőnek, meg szemfelnyitogatónak számom. Igen, azért, hogy ezen gondolkozz el! Gondolkozz el azon, hogy mi lehet a te részed, mi lehet az, amit te hozzá tudsz tenni Krisztus Testéhez. Tudjuk azt, hogy egy szekeret úgy is lehet tolni, hogy azt három ember tolja, miközben másik tizenkettő ül benne, és csak az a három ember végzi a munkát. Viszont úgy is lehet tolni a szekeret, hogy nyolc ember tolja és már sokkal kevesebben ülnek rajta, ugye? Úgy is lehet, hogy mindenki tolja azt a szekeret. Kicsit ehhez a képhez hasonlítanám azt, hogy a gyülekezet hogyan tud igazán erőteljes lenni, és hogyan tud befolyással lenni a világra, azonban ne felejtjük el, hogy a gyülekezet nem csupán azért hozatott létre Istentől, hogy mi itt összegyülekezzünk és egy belterjes közösségként jól érezzük magunkat. A gyülekezet nem csak azért van, hogy dicsérjük Őt, imádkozzunk, hogy csupán csak egymást szeressük, hanem fontos feladata a gyülekezetnek az, hogy hatást gyakoroljon a világra, hogy befolyást gyakoroljon a világra. Minél erősebb egy közösségünk, minél összetartóbb a közösségünk, minél jobban működnek az emberi kapcsolatok a közösségünkben, annál hatékonyabban tudjuk ezt a munkát elvégezni. Ha a tagok csak kívülről beszállingóznak, beülnek a tanításra, aztán kimennek, vagy bejönnek a dicsőítés közepére, a tanítás végen pedig már nincsenek is itt, én pedig az alkalom előtt nem is tudom köszönteni őket, az alkalom végén meg nem tudok tőlük elköszönni, akkor ez mind-mind azt mutatja, és azt jelenti és bizonyíték arra, hogy nekik a közösség nem olyan érték, mint Istennek. Mindezt úgy prédikálok, és úgy mondom neked, hogy semmiféle kárhozatot nem kell érezned. Erről úgy szeretnék prédikálni, hogy semmiféle büntudatod ne legyen, hanem inkább egy ébredésed legyen! Egy felébredésed arra, hogy több van Krisztusban, és több van a gyülekezetben, mint az, hogy vasárnaponként összegyülekezzünk, és ha megkérdezik, hova jársz gyülekezetbe, akkor elmondod, hogy „ide járok”. Több van ennél! Sokkal több! És tudod, azért nagyon-nagyon fontos, hogy egyénileg bekerülj a helyedre, mert különben azt a fajta teljességet, amit Isten neked eltervezett, amit odaadott, soha nem fogod megtapasztalni! Eljuthatsz valameddig, de önmagadat korlátozod le. Miért? Mert kikerülhetsz Isten akaratából.

Vannak, akik azt hirdetik otthon prédikálva a fotelekből, a facebookról, hogy nincs szükség gyülekezetre. Azt mondják ezek az emberek, hogy nekik ne mondja meg senki azt, hogy mit csináljanak, hova menjenek. Gyakorlatilag nincs pásztoruk, és nem hajlandóak alávetni magukat senkinek. Tudod, egy jó közösség nem a fán terem. Nem lehet lekasztani a boltban, nem lehet venni egy sor könyvet a keresztény könyvesboltban közösségépítésről, azt kiosztani, hogy azt mindenki megtanulja, és akkor mindenkinek azt kell csinálni, és akkor a közösség jól fog működni. Ez egy dinamikusan működő élő szervezet, mint a te tested is, ami fejlődik, amelyet gondozni kell, amelyet táplálni kell, amellyel munkát kell végezni. Ha nem ápolod a tested, ha nem viselsz gondot a testedről, akkor vajon milyen állapotban lesz a tested? Ez a munkavégzés egy közös dolog.

Nagyon elkanyarodtunk onnan, amit mondani akartam, úgyhogy hadd térjek vissza az üzenet fő mondanivalójára. Onnan folytatnám, hogy cudar egy világban élünk. A mai modern társadalomban nagyon nagy probléma az, hogy nagyon sokan nem tanulták meg feldolgozni azokat a hatásokat, amelyek érik őket. Embereket problémák érnek a világban is, a gyülekezetben is, a közösségben is, és ha a közösségre vetítve akarom mindezt szemléltetni veled, akkor azt kell, hogy mondjam, hogy a gyülekezetben is előfordulhatnak problémák, és itt is lehetséges, hogy téged megsért valaki. Ahogy a világ nem nagyon tudja kezelni a problémáit, és fut a pszichológushoz és fut a meditációs trénerhez, meg az agykontrollhoz, meg a keleti okkult dolgokhoz, amelyek lelki értelemben tudnak bizonyos mértékig valami vigaszt és megoldást nyújtani, de igazából a gyökerét nem tudják megváltoztatni a dolgoknak, addig

viszont a gyülekezetben mindenre megvan a válasz. Ha valahol tanulnod kell arról, hogyan dolgozd fel a sérelmeidet, hogyan dolgozd fel azokat a hatásokat, amelyek érnek a világban vagy a gyülekezetben, jókat és rosszakat egyaránt, akkor az itt van! Ez a hely és ma ezért van erről szó. Miért? Mert a Bibliában számos példa van arra, mind az Ó-, mind az Újszövetségben, hogy hogyan reagáltak emberek jól, illetve rosszul azokra a hatásokra, amik érték őket. Legyen az bármiféle próbatétel, nehézség, fájdalom, vagy elismerés, felemeltetés, dicséret. Hogyan válaszoljunk ezekre? Olyan pity, apró dolgok miatt hagyják el emberek a gyülekezetet, hogy még felfogni is nehéz. Sőt, még szolgálatot is könnyen otthagynak olyan dolgok miatt, amelyek apróságok és pitiáner dolgok. Gondolj bele, hogy az elmúlt két hónapban tízezerszámra menekültek otthonról asszonyok csecsemőkkel a karjukon, egy reklámszatyornyi vagyonnal úgy, hogy a férfitestvérük, a férjük, az apjuk vagy a gyermekük otthon maradt és harcol, nem menekült el, és nem hagyta el azt a helyet, amiről ők úgy gondolták, hogy az a helyük. Nem azt akarom most megítélni, hogy helyes vagy nem helyes az, hogy az asszonyok elmenekültek, egyáltalán nem erről van szó. Ettől teljesen függetlenül mondom ezt. Azért mondom, mert olyan könnyen kilépnek az emberek arról a helyről, ahová Isten őket elplántálta. Olyan könnyen! Nem mindig könnyű megállni azon a helyen, ahova Isten elrendelt, mert minden gyümölcsfa, ami magról vagy kis ültetvényről el van helyezve valahova, úgy nő fel, hogy érik őt hatások. Fogja őt fújni a szél, lesznek viharok, kap esőt és van, hogy szárazság jön rá, de akkor is ott kell, hogy maradjon a helyén és a gyökerét mélyre kell eresztenie ahhoz, hogy gyümölcsöt tudjon hozni. Érthető? És amikor ez megvan, hogy bekapcsolódik az a fa oda, ahova kell, fölveszi a táplálékot, a növekedése, annak ellenére, hogy a magban benne van a gyümölcsre való hajlam, a növekedése Istentől van. Isten adja a növekedést, de ehhez mi kell? Az, hogy ott álljon szilárdan, stabilan, és ne mozdítsa őt ki semmi. Így van? A sérelem egy olyan pontja a keresztény életünknek, amellyel az ördögnek az a célja, hogy téged kimozdítson, hogy elmozdítson a helyedről. Gondolj bele, ha egy virágzó gyümölcsfát a helyéről, akár gyökerestől is kiemelsz, félreteszed valahova egy hónapra, utána elplántálsz újra valahova, fog az nyár végére, ősz végére gyümölcsöt hozni? Nem. Megviselt lesz. Nem szabad megengedned semminek és senkinek azt, hogy arról a helyről, ahova Isten téged helyezett, kimozdítson. Nem az alapján hozzuk meg a döntéseinket, hogy ki hogyan bánt velünk, hogy ki mit mondott rólunk, vagy nekünk, vagy ki mennyire emelt fel és becsült meg egy helyen, vagy ki mennyire nem becsült meg, és nem ismert el, ki mennyire vitt minket bele a munkába, vagy ki mennyire hanyagolt minket. Nem ez az, ami alapján egy gyülekezeti hovatartozást mérlegelni kell egy keresztény ember számára, hanem az, hogy mit mondott az Úr. Ámen. Mindenkinek. Eddig csak a bevezető.

Amikor fut a szekér, akkor könnyű hűségese lenni, könnyű odaszántnak lenni, könnyű elismerőnek lenni, de tudod, a sérelem sokszor a krízishelyzetet hozza elő. Ez a krízishelyzet mutatja meg azt, amikor nyomás van, amikor vihar van, amikor fájdalom van, amikor keserűség van, amikor ridegség van, amikor „nem értem, miért vannak így a dolgok” tudat van körülöttem, ez mutatja meg azt, hogy igazából mi van benned, mélyen? Engedelmisség vagy pedig lázadás. Ugye, engedelmeskedjétek Istennek, és az ördög elfut tőletek. Halleluja! Az egyik leghatalmasabb és legerőteljesebb kijelentés a Bibliában, az Újszövetségben ez: legyél engedelmes Istennek, állj ellen az ördögnek, és az elfut tőled. Nem fordított helyzetben van. A forró helyzetek és a forró pillanatok a tiszta dolgokat vagy a nehéz dolgokat nagyon-nagyon könnyen a felszínre hozzák. Kérlek, lapozz az Ésaías 26,3-ra!

Ésaías 26,3.

3. Kinek elméje reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel tebenned bízik;

Kinek elméje reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békességben. Kinek az elméje, kinek a képzelete, a gondolatai Őrá támaszkodnak, Isten megőrzi őt teljes békességben. A békesség terméke annak, amit gondolsz. Amikor sérelmeid vannak jobbról, sérelmeid vannak balról,

sérelmed van a főnököd miatt, hogy nem emeli meg a fizetésed, sérelmed van a pásztorodra, hogy nem emel téged fel, vagy nem köszön neked, vagy nem ad neked két pusztit, amikor éppen talákoztatok, és miért megy el melletted köszönés nélkül. Vannak az emberekben sérelmek, némelykor olyanok, amiket az ember nemhogy megmosolyog, de nem is nagyon érti, hogy felnőtt emberek hogyan tudnak olyan dolgokon megsértődni, hogy bejön egy új ember a gyülekezetbe és odaült a helyemre. Én láttam olyat, hogy a húsz éve gyülekezetbe járó ember sírva ment ki a gyülekezetből, mert egy új ember odaült a helyére. Olyat is láttam, amikor szólt neki egy másik, hogy kelj fel innen, mert ez az én helyem, és ülj valahova máshova! Ezek olyan közösséget romboló, fájdalmas dolgok, hogy embereknek mi lehet ilyenkor valójában a problémája, hogy nem is akarok ezen tépelődni. Az biztos, hogy nekem az elsődleges feladatom itt, mint gyülekezeti vezető, hogy segítek neked abban, hogy kiépüljön benned a krisztusi jellem, ami képes téged megtartani azokban a nehézségekben. Azokban a problémákban, fájdalmakban, elismerésekben és előléptetésekben is, amelyek téged érnek, vagy érhetnek, vagy érni fognak, mert amikor azt mondom, hogy fogsz kapni elismerést, felemelést, dicséretet, ezzel azt mondom, amit az Ige mond. Amikor azt mondom, hogy fogsz kapni hideget is emellé, és megvetést is, bántást is, akár a gyülekezetben is valakitől, akkor sem egy rossz próféciaát mondom, hanem azt mondom, amit az Ige mond. Ez nem kérdés, hogy ez megtörténik-e. Itt az a kérdés, hogy amikor megtörténik, te hogyan reagálsz? Amikor ilyesmi dolgok érnek téged, akkor mi a válaszreakciód? A Példabeszédek mondja azt, valahol ott a közepe tájékán, hogy az ember jellemét az vizsgálja meg legjobban, ha megdicsérik. Az elismerő szó nagyon könnyen meg tudja emelni az orrodát egy húsz centivel. A keserű szó, az esetleges rágalom, vagy vád el tudja csüggeszteni a kezed-lábad, mindened és nagyon rosszul tudod magad érezni ez miatt, pedig egyiknek sem kellene olyan hatást gyakorolnia rád, hogy bármiféle döntést ez alapján hozzál meg. Nem mondom azt, hogy érzéketlennek kell lenned, nem mondom, hogy nem jogos a felháborodásod, ha valaki rosszat mond neked, vagy hazugságot, nem mondom, hogy nem fájhat ez neked, vagy nem érezheted jól magad amiatt, mert valaki felemel és megdicsér, és elismeri a munkádat. Ezek mind valóságos dolgok az életünkben, hisz érző emberek vagyunk, akiknek van lelke. Nagyon fontos részünk az érzelmünk, a lelkünknek az a nagyon aktív része, a mindennapokban ezt használjuk, működtetjük, ebben a pillanatban most is, te is és én is, de nem ez alapján hozunk döntést. Lapozzatok, kérlek benneteket az 1Timótheus első részéhez, a 18-as és 19-es verseket olvasom:

1Timótheus 1,18–19.

18. Ezt a parancsolatot adom neked, fiam Timótheus, a rólad való korábbi próféciaák alapján, hogy azokkal felfegyverkezve harcold meg a szép harcot,

19. Tartsd meg a hitet és jó lelkiismeretet, melyet némelyek elvetvén, a hit dolgában hajótörést szenvedtek;

Ismerted ezeket az Igéket? Igen? Ki az, aki nem ismerte? Vagytok egy páran. Felolvasom még egyszer. Tehát Pál apostol az ifjú Timótheusnak, tanítványának ad egy tanácsot. Itt azt mondja az Ige, hogy parancsolatot ad neki, tehát egy nagyon határozott utasítást. Ezt parancsolom neked, fiam, Timótheus, a rólad való korábbi jóvendölések szerint, hogy vitézkedjél azokban ama jó vitézséggel, megtartván a hitet és a jó lelkiismeretet, melyet némelyek elvetvén a hit dolgában hajótörést szenvedtek. Azt mondja itt Pál apostol, figyelmeztetés, felhívja a figyelmét az ifjú tanítványnak arra, hogy voltak elődeid, akik a hit dolgában, a hitűtjükon elestek. Nem csak, hogy megbotlottak, hanem elestek, és itt a hajótörés példát hozza az Ige, mintegy képes példát. A Biblia tele van ilyen képekkel, ha egy hajó hajótörést szenved, az egy nagyon-nagyon súlyos katasztrófa. Általában a hajótörés azzal jár, hogy a hajó elsüllyed, nem ér a célba, nem ér oda, ahova mennie kellene, ahova el kellene jutnia. Nem teljesíti be a küldetését, nem teljesíti be azt, amire elküldetett, és azt mondja Pál apostol,

hogy vannak ilyen emberek, akik így jártak: a hitben hajótörést szenvedtek. Elindultak, és jól indultak el, jól csinálták, de nem vitézkedtek jól, és valami miatt hajótörést szenvedtek.

Az egyik legmagasabb százalékos arányban kifejezhető gyülekezet elhagyási indok a sértődés. Valaki valamin, valakire megsértődik. Valaki valamire, valamilyen bántásra úgy reagál, hogy neki ebből nem kell több. Ő ide nem azért jön, hogy itt bántások érijék őt. Ki az, akit semmilyen bántás nem ért még a gyülekezetben? Ki az, akit ért valamilyen bántás a gyülekezetben? Ugye? Mégis itt vagy.

Azt várni, vagy azért imádkozni, hogy a gyülekezet ebből a szempontból tökéletes legyen, az egy olyan misztikus dolog, amit én más oldalról közelítenék meg. Inkább úgy mondanám, hogy te legyél olyan stabil, olyan erős, olyan szilárd jellem, te legyél olyan határozott, az Igének ismerője és olyan túláradóan Szent Szellemmel betöltött ember, hogy ha bármi ér a gyülekezetben, vagy a gyülekezeten kívül, a világban, vagy a házasságodban, vagy a családotban, az téged ne mozdítson ki! Lehet választani. Ha arra vágysz, és azt akarod, hogy semmilyen problémád ne legyen ezen a földön, akkor el kell költöznöd az Úrhoz. Akik a mennyben vannak, már nincsenek ilyen földi problémáik. Azt mondta Jézus, hogy „e világon nyomorúságotok lesz, de” és ott van az a „de”, és amikor Jézus mondja azt, hogy „de”, akkor annak van egy hangsúlya, és oda kell figyelni arra, amit Ő mond! „De bízzatok énbennem, én legyőztem a világot!”. Tehát nem azt mondja Jézus, hogy nem lesz semmiféle gondotok, hanem hogy jönnek a nehézségek, a viharok, de ha énbennem vagy, akkor lerázod magadról, ki fogod nevetni, semmit nem fog az neked ártani. Miért? Mert engedelmes vagy Istennek, ellenállsz az ördögnek, és az elfut tőled. Ilyen egyszerű! Így is hozzá lehet állni az élethez, nemcsak úgy, hogy állandóan nyafogunk azon, hogy „már megint mindenféle bajom van”. Ha bajod van, akkor állj a sarkadra, és állítsd meg! Mert ha nem állítod meg, és megengeded az ördögnek, hogy pusztítson az életedben, akkor nem fog megállni egynél, kettőnél, háromnál, hanem addig fog haladni, amíg teljesen tönkre nem tesz. Ezért már az elején állj a sarkadra, és mondd azt, hogy nem! Eddig és ne tovább! Jézus nevében hatalmam van a betegség felett, a szegénység felett, a kilátástalanság felett, a mindenféle depressziós gondolat felett, a csüggedés felett. Hatalmam van!

Ezért én felemelem a kezeimet és az Urat imádom és Őt dicsőítem ezért! Nem pedig itt ilyen apróságok miatt nyafogok. Tehát keresztényként a hitetlenségbe eljutni, Pál apostol azt mondja, hogy egy folyamat. Én nem szeretnék senkit sem ebben a helyzetben látni a gyülekezetben, hogy egykoron itt voltál és itt vagy, Istent felemelt kézzel imádog és dicsőíted és eljutsz arra a pontra, amikor már teljesen csüggedt vagy mindenféle dolog miatt, ami téged ért a világban hatásként. Ne ijedj meg, a közösségünk egyre jobb és egyre kevesebb sértés fog érni a jövőben. Nem arra készítelek fel, hogy most itt aztán jövő héttől egymást pofozzuk és akkor majd neked abban meg kell állni. Természetesen nem! Bármennyire is nagyon keménynek hangzott ez így az előbb, nem erről van szó. Miért? Mert te épülsz.

Tudod, miért lehetséges, hogy valaki megsértődik a gyülekezetben? Mert valaki más, aki ugyanúgy itt van a gyülekezetben, megsértette. Ki az a másik, aki itt van a gyülekezetben? Az a másik ember te is lehetsz. Te azt gondolod, hogy engem megbántottak! Te kit bántottál meg? Nem a másakra kell mutogatni, hanem mindenkinek föl kell vennie a saját felelősségét és a saját munkáját.

Szeretném, ha lapoznátok a Zsidókhöz írt levél 3. fejezetére! Egy nagyon szemléletes példát fogok felolvasni, amikor is itt a levél írója a zsidóságot hozza példaként. Azt a történetet, amikor ők kijöttek Egyiptomból. Az ő viselkedésük annyira szemléletes és annyira bemutatja azt, hogy hogyan lehet jól és hogyan lehet rosszul reagálni dolgokra, és hogy mi a folyamata annak, hogy végül is valaki kiüresedik? Hogy mi vezet odáig, ha végül nem jutunk el oda, arra a teljességre, ahova elvileg be lettünk helyezve?

Szeretném az Igét olvasni a Zsidókhöz írt levél 3. fejezetében a 6-tól a 15-ig. Előtte azonban házi feladat, olvasd el otthon az előtte lévő igeverseket. Ma reggel figyeltem föl erre,

amikor átolvastam ezeket az Igéket, előtte is ott volt, csak nem esett le a tantusz, hogy itt Mózesről van szó, aki párhuzamba van állítva Jézussal. Mózes is gondot viselt a hazanéperől, a családjáról, a testéről, azokra, akik körülötte voltak. Mennyivel inkább gondot visel Jézus arról, ami az Övé, azaz rólad meg rólam, az Ő Testéről.

Zsidó 3,1–14.

1. Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek a hitvallásunk apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra,

Azt mondja itt, hogy figyelj oda Jézusra.

2. Aki hű ahhoz, aki Őt rendelte, mint ahogy Mózes is az ő egész házában.

3. Mert Őt nagyobb dicsőségre méltatták mint Mózeset, amennyiben a ház építőjének nagyobb a tisztessége, mint a háznak.

4. Mert minden háznak van építője, aki pedig mindent elkészített, az Isten az.

Tudod, hogy a gyülekezet ma is Isten háza? Nem úgy, ahogy a történelmi egyházak mondják, hogy maga a templom, mint kőépület Isten háza, hanem mint közösség, Isten háza. Erről beszél itt az igevers. Mert Isten nem egy kőépületben, nem egy kézzel csinált szentélyben lakik. Hanem hol? Benned! Te vagy Isten temploma! Mondja ezt az Ige több helyen is. A te tested a templom. De így közösségben, együtt, itt van bennünk és velünk, veled és velem együtt épül az Ő temploma.

Azt mondja az 1Péter levél, hogy mint az élő kövek épüljétek fel szellemi házzá. Királyi papsággá, szent nemzetté tett Ő minket. Tehát mint élő kövek, egyesével a téglák egymásra vannak szépen rakva és fölépül valami. Ha nem épülsz be a helyedre, akkor ott egy hiány van. Ez megint csak egy kép, amit itt mutat nekünk. Mert minden háznak van építője, aki pedig mindent elkészített, az Isten az.

5. Mózes is hű volt ugyan az ő egész házában, mint szolga, bizonyságául annak, amit hirdetni kellett.

6. Krisztus ellenben mint Fiú a maga háza felett, akinek háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménységben való dicsekedést mindvégig szilárdan megtartjuk.

Azt mondja, hogy a reménységet és a reménységben való dicsekedést mindvégig szilárdan megtartjuk. Szoktál-e dicsekedni a reménységedben? A reménységben való dicsekedést mindvégig megtartjuk. Mi ez a reménységben való dicsekedés? Mi a te reménységed?

Áldott reménységünk, hogy Jézus eljön értünk, elragad minket és Ővele leszünk. Áldott reménysége mindannyiunknak és ezzel dicsekszünk. Ő szeret engem! Én az Ő gyermeke vagyok! Igazából nem különösebben érdekel, hogy mi történik a világban velem, az érdekel, hogy azt csináljam, amit Ő mond. Ez van a középpontban, ez a cél egyénileg is és közösségileg is. Amikor mindenki ebbe bekapcsolódik, akkor az a hatás, az a cél, az a küldetés, amire mindannyian el vagyunk hívva, az sokkal erőteljesebb. Ámen! De figyelj, az üzenet lényege ezután jön, amit szeretnék elmondani. Így folytatja:

7. Annak okáért amint a Szent Szellem mondja: Ma, ha az Ő szavát halljátok!

Ma, ha az Ő szavát halljátok!

8. Meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés ama napján a pusztában,

Mire utal itt az, aki írta a Zsidó levelet? Ma, ha az Ő szavát halljátok! Ez egy ószövetségi idézet. Aki olvassa az Igéket, mélyen benne van, tudja, hogy az Ésaíasból egy új szövetségbe átültetett, újra elmondott igeszakasz. Meg ne keményítsd a szívedet, amikor hallod az Ő szavát, mint az elkeseredéskor, a kísértés napján a pusztában.

A pusztába kiknek kellett menni? A zsidóknak. Mikor kellett a pusztába menniük a zsidóknak? Amikor a rabszolgaságból kihozta őket Isten. Ők úgy fogták fel ezt a tízegynéhány napos utat, hogy micsoda hatalmas próbatétel kell nekik keresztülmenniük! Úton voltak Kánaán földjére. Mit mondott nekik az Úr? Menjétek át ezen a helyen és menjétek be a Kánaán földjére! Ez Isten szava, ami megpróbálta őket.

Óriási próbatételt okozott ez az ő számukra. Miután látták Istennek a hatalmas csodáit, látták azt, hogy békák hullnak az égből és elborítják egész Egyiptomot. Látták, hogy a víz vérré válik. Látták, hogy a sáskák lezabálnak mindent. Látták, hogy az állatok elpusztulnak, döghalál volt, Isten ítélete sújtotta Egyiptomot, és a végén látták azt is, hogy az elsőszülöttek mind meghaltak Egyiptom fiaiból. Látták azt is, nagy csoda volt, hogy az ő elsőszülötteik pedig nem haltak meg. Tehát látták a csodát, tapasztalták a csodát és ez mégsem volt elegendő ahhoz, hogy akkora töltetet adjon nekik, akkora lendületet adjon nekik, hogy ez keresztül-vezesse őket a tizenegy napos járőföldnyi úton a Kánaán földjére. Ez egy nagyon-nagyon nagy lecke!

Testvérem, nem a csodák tartanak téged meg! A csodák, a természetfölötti megnyilvánulások önmagukban nem elegendők ahhoz, hogy szilárdan megállj a nehézségekben és a problémákban. Mert mi az, ami megtart téged? A szilárd jellemed, aminek az alapja a hit!

Amikor itt azt mondja az Ige, hogy ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint ők az elkeseredéskor, a kísértésnek ama napján a pusztában. Elkeseredésnek hívja ezt. Elkeseredésnek azt, hogy keresztül kellett menniük a száraz sivatagon, és hogy nem volt terített asztal. Elkeseredésnek mondja azt, hogy ők elkeseredtek annak ellenére, hogy nem volt köztük egy beteg sem. Írja az Ige, hogy úgy jöttek ki, hogy a hátukon a nagy zsák teli arannyal, mert Egyiptom kincseit hozták magukkal, és mégis elkeseredtek. Miért keseregtek, amikor a nappali tűző kánikulában Isten felhőoszlopot tett följük, hogy ne szúrja meg őket a nap? Éjszaka a sivatagban hideg van, nagyon nagy a hőingadozás, akkor pedig tűzoszlopot adott nekik, ami világította és melegítette őket. A szemükkel látták, hogy az egész egyiptomi hadsereg belefut a tengerbe. Látták, amikor átmentek a szétnyílt Vörös tengeren, hogy ez óriási csoda, óriási természetfölötti megnyilvánulás. Nem volt ez elegendő ahhoz, hogy bemenjenek az ígért földjére. Miért? Mert elkeseredtek! Elkeseredtek. Keserűvé váltak. Meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértésnek ama napján a pusztában.

9. Ahol a ti atyáitok azzal kísértettek engem, hogy próbára tettek, bár látták az én cselekedeteimet negyven esztendeig.

Itt még tovább megy az Ige. Igazából mondja az ószövetségi igevers, hogy Isten próbára tette őket ebben a pár napban, hogy meglássa, mi van a szívükben. Itt meg mit ír az Ige? Hogy a zsidók tették próbára Istent negyven évig! Ez a tegnap esett le, soha eddig ezt az Igében nem láttam. Isten megpróbálta őket tizenegy napig! Testvérem, bírjál ki egy pár napot, a jellemed gerincesedjen, erősödjön, legyél türelmes, legyél kitartó, én veled vagyok, megsegítelek, bátorítalak, fölemellek, meggyógyítalak, mindent odaadok, minden segítséget megadok neked, bízzál bennem! Bízz bennem! Pár napot kellett volna kibírni. Ez nem egy kísértés volt, egy próbatétel, hogy felszínre jöjjön az, ami bennük van. Mert ez akkor is bennük volt, amikor ott voltak Egyiptomban, amikor siránkoztak, hogy Istenem, szabadíts meg minket innen az elnyomásból!

Aztán kijöttek Egyiptomból a pusztaságba, és a nagy csodákat látták, és másnap nem volt mit inni. Ó, Mózes miért hoztál minket ide? Azt akartad, hogy itt szomjan pusztuljunk mi, a gyermekeink és az állataink, mindannyian? Jobb volt nekünk Egyiptomban! Döbbenet! Nem? Ezt csinálták negyven évig Istennel.

Figyelj, ez nagyon érdekes! Isten, amikor azt kéri és azt várja tőled, hogy türelmes legyél, az sokkal-sokkal kevesebb idő, mint amennyit Ő türelmes veled. Amikor Ő türelmes veled, az sokkal-sokkal hosszabb idő. Hasonlítsd össze a tizenegy napot a negyven évvel! A zsidók tizenegy napig nem voltak képesek türelmesek lenni, hitben járni, és azt mondani, hogy nincs mit inni, nincs mit enni, de a mi Istenünk, aki ilyen csodákat tett, képes arra, hogy folyót fakasszon nekünk a sivatag közepén is akár! Ezt mondták? Mondhatták volna, ha hit által szólnak. De nem mondták! Miért? Mert a láthatók, az érzékelhetők, az volt az istenük. Az a begyöpösödött gondolkozásmód, amit érzek, amit meg tudok fogni, csak az létezik, csak az

van. Ez a materialista gondolkozásmód bekorlátoz téged egy olyan primitív szintre, amikor is nem fogod meglátni Istennek azt a kánaáni, bőséges földjét, amit ők sem láttak meg. Pedig hit által minden lehetséges. Sokkal több, mint amit te el tudsz érni saját erődből. Sokkal-sokkal több! Ha más nem, én vagyok erre a személyes bizonyíték a számodra. De nem én vagyok a legjobb bizonyíték erre.

Minden lehetséges annak, aki hisz. Ebben a mindenben minden benne van. Nem azon múlik, hogy Isten akarja-e, Isten szeret-e, Isten be akar-e téged tölteni, meg akar-e gyógyítani, feljebb akar-e emelni téged, előléptetést akar-e adni neked, könnyebbé akarja-e tenni az életedet? Ez nem kérdés! Előbb akarta, mint te! Az a kérdés, hogyan veszed ezt magadhoz? Hogyan reagálsz a nehézségekben? Hogyan válaszolsz az élet kihívásaira? Mindig ez a kérdés! A te válaszreakciód határozza meg, hogy célba érsz vagy nem.

Tehát még egyszer. Ahol a ti atyáitok azzal kísértettek engem, hogy próbára tettek, bár látták az én cselekedeteimet negyven esztendeig. Hoppá! Ószövetségi történetről beszélünk, bár az Újszövetségben van ez leírva, mint egy visszamutató igeszakasz. De azért tudjuk, hogy Jézus eljött, megváltott, megszabadított minket és sok minden már nem úgy működik a számunkra, mint ahogy annak idején nekik működött. Nekik a törvény miatt, a törvény alatt, azt mondja Isten:

10. Azért megharagudtam arra a nemzetségre és mondám: Mindig tévelyegnek szívükben; nem ismerték meg az én útjaimat.

Nem ismerték meg az én útjaimat. Miért? Isten eltitkolta az útjait? Isten nem mutatott nekik semmit magából? Miért volt az, hogy Káleb és Józsué nem tartozott azok közé az emberek közé, akik elhullottak a pusztában és meghaltak? Pedig ugyanazt látták, mint a nép. Ugyanazt tapasztalták, mint a nép. Ugyanolyan hatások érték őket, is mint a népet, a többséget.

Azt írja a Biblia, hogy a húsz év fölöttiek kipusztultak, mind kihaltak. Csak a húsz év alattiak, amikor felnőttek egy új mentalitással, egy új gondolkozásmóddal, egy új szemléletmóddal, egy képes vagyok és akarok bízni Istenben hozzáállással képesek voltak bemenni a Kánaán földjére, Józsué vezetésével, és birtokba vették azt a földet negyven év csúszással. Miért lehetséges az, hogy nekik ez sikerült? Nem sokon múlt! Egy kicsi kis maradék volt csak, akik azt mondták, hogy annak ellenére, hogy vannak nehézségeink, de Istennel mindenben keresztülmegyünk! Miért? Mert máshogy reagáltak. Ők hittel párosították azt, amit hallottak Istentől. Ők beletették a hitüket és azt mondták, ha Isten ezt mondja, akkor az úgy van, és képesek vagyunk rá. Ha azt mondja, én ennek engedelmességek. A többiek csak nyafogtak, panaszkodtak és zúgolódtak.

11. Úgyhogy megesküdtem haragomban, hogy nem fognak bemenni az én nyugodal-mamba.

12. Vigyázzatok atyámfiain, hogy valaha ne legyen bármelyikötöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon;

13. Hanem intsétek egymást minden napon, míg tart a ma, hogy közületek senkit meg ne keményítsen a bűnnek csalárdsága:

Szeretném valamire felhívni itt a figyelmedet. Háromféle szívállapotról beszél itt a Biblia minden második igeversben. Itt ez tökéletesen lefesti és megmutatja nekünk azt, hogyan lehet a hitben kiüresedni, milyen fokozatai vannak a leépülésnek. Bizony, ez egy veszélyes dolog! Meg fogod látni itt az Igében, hogy mennyire fontos a közösség ahhoz, hogy ez ne legyen így velünk. Az első, amikor említve van a szív, amit már olvastam vagy háromszor, a 8-as vers, a *kemény szív*. Azt mondja itt az Ige, hogy ne keményítsétek meg a szíveteket. Aztán a 10-es versben a szívre már úgy utal, hogy egy *tévelygő szív*. A következő fokozat, hogy már tévelyeg. Nem csak kemény, nem csak száraz, nem csak megközelíthetetlen, nem csak érzéketlen, hanem most már tévelyeg is és mindenféle bolondságot csinál. Aztán a harmadik, ami a *hajótörött szív*, a 12-es versben: Vigyázzatok atyámfiain, hogy valaha ne legyen bárme-

lyikötőknek hitetlen gonosz szíve. Nem úgy mondja végig itt a levélnek az írója, hogy megkeményítettetek a szíveteket, aztán mindig keményszívűek voltatok és vigyázatok, hogy ne legyen kemény szívetek, hanem végigvezet valamin.

Keményszívűség, aztán tévelygő szívűség, aztán hitetlen gonosz szívűség. Ez erőteljes itt, ugye? Vannak emberek, akik azt mondják, hogy nincs szükség gyülekezetekre, mert én személyesen, egyenként vagyok kapcsolatban Jézussal. Nekem Ő a pásztorom! Nekem nincsen szükségem pásztorra! Nincs szükségem segítségre mástól! Minek? Vele vagyok csak közösségben! De ezt határozottan visszautasítom, mert a közösségnek megtartó ereje van, a hitben járásnak megtartó ereje van. Ezért azt mondja az Ige: Hanem intsétek egymást minden napon, amíg tart a ma, hogy közületek senkit meg ne keményítsen a bűnnek csalárdsága. Megnéztem a görögben, ki is írtam és ki is vetítjük, hogy az „intsétek egymást” helyén mi szerepelt. Mert nem nagyon tetszett nekem ez a szó, bevallom. Vajon az eredeti mit mond? Ez csak nekem gyanús, hogy úgy kell egymást vigasztalnunk, bátorítanunk, hogy intjük? Ez valahogy nem illet nekem ide és megnéztem a görögben. A görögben valami egész más szerepel. A görögben a *parakaleo* szó szerepel, amely a parakletosz szóból ered – majd mindjárt erre is kitérünk – ami nézd meg, mit takar.

Gyakorlatilag figyelj, úgy hallgasd, hogy ez egy felszólítás Istentől feléd, és mindenkire, hogy így kell figyelni egymásra és ezt kell nekünk tennünk egymással. Sok jelentése van ennek a szónak, ami itt szerepel: vigasztal, megvigasztal, odahív, magához hív, meghív, segítségül hív, kér, kérlek, könyörög, bátorít, buzdít, felszólít. Ez a szó szerepel itt ezen a helyen, amikor azt mondja az Ige, hogy intsétek. Hanem egymást kérjétek, kérleljétek, bátorítsátok, buzdítsátok, szólítsátok fel, vigasztaljátok, megvigasztaljátok, odahívjátok, magatokhoz hívjátok, segítségül hívjátok egymást. Azért, hogy senkit közületek ne keményítsen meg a bűnnek a csalárdsága! Hogy senki közületek ne legyen keményszívű.

Tehát még az elején, ahogy indul a keményszívű, tévelygő szívű, hitetlen gonosz szívű, tehát még az elején vigasztaljátok egymást, segítsétek egymást. Testvérem, ha nincs közösséged, ahol ezt megkapod és adni tudod, nem vagy Isten akaratában. Nem tudod betölteni ezt az Igét. Én a tegnap lepődtem meg ezen! Számomra ez csodálatos! Bizonyíték arra, hogy a gyülekezetet Isten hozta létre.

Bizony van hova fejlődjünk, mint közösség! Természetesen van hova növekednünk, van hova épülnünk, de a felismerés már megvan. A részemről és remélem a te részedről is megvan a szándék és az akarat. Ugye? Hogy akarom azt, hogy egy olyan közösség legyek, olyan gyülekezet legyünk, ami Isten szíve szerint való! Ámen!

14. Mert részestársai lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk.

Figyelj! Részestársai lettünk Krisztusnak. Mit jelent az, hogy részestársai lettünk Krisztusnak? Ugy hiszem, ebben a szóösszetételben és egymás mögötti igesorban azt jelenti, hogy az is a feladatunk, mint Jézusnak. Azért mondtam görögül magát a szót, hogy ami itt szerepel, az a *parakaleo*, mert sokan tudjátok, akik az Igében régebb óta benne vagytok, hogy Jézus a János evangélium 14. fejezetében azt mondja, hogy jobb nekem elmennem, mert ha el nem megyek, nem küldöm el hozzátok a Vigasztalót, a Parakletoszt. A Parakletoszt, aki kicsoda? A Szent Szellem, aki a Vigasztaló, de pártfogó, szószóló, közbenjáró és védőügyvéd jelentése is van a szónak. Ebből a szóból ered az, amit nekünk tennünk kell. Ezzel azt mondja itt az Ige, hogy az a feladatod, ami a Szent Szellemnek. Részben ugyanazt kell tenned. Egész pontosan azt kell tenned, hogy abban a helyzetben legyél, hogy a Szent Szellem rajtad keresztül végezhesse ezt a munkát. Alkalmasnak, képesnek kell lenned arra, hogy a Szent Szellem használjon téged. Mert amikor vigasztalsz, bátorítasz, felemelsz, segítesz, bármilyen jó dolgot teszel mással, az Isten munkája a másik felé rajtad keresztül. Érted az összefüggést? Te vagy Isten eszköze! Te vagy Isten karja, ma! Miért? Mert Ő a Fej, te vagy a Test, erről beszéltünk az alkalom elején.

Jézus azt a munkát tudja elvégezni a gyülekezetben, amit rajtad keresztül tud elvégezni. Miért? Mert te vagy az Ő teste, te vagy az Ő lába, te vagy az Ő szívdobbanása. Téged akar használni abban a munkában, ami az Ő munkája. Összeáll a kép? Ezért jó, ha az ember felvértezi magát abban, hogy nem egy vallásos gyülekezet vagyunk, hanem egy olyan gyülekezet, egy olyan közösség, amelyik közösségben van Istennel. Istennel van közösségben. Miért? Mert te vagy az Ő teste. Te vagy az Ő lába. Te vagy az Ő szívdobbanása. Téged akar használni abban a munkában, ami az Ő munkája. Összeáll a kép? Ezért jó, hogy ha az ember felvértezi magát abban, hogy nem egy vallásos gyülekezet vagyunk, hanem egy olyan gyülekezet, egy olyan közösség, amely közösségben van Istennel. A közösségnek pedig vannak megnyilvánuló jelei. Nem száraz, vallásos, ami azt mondja, hogy Isten valahol messze van, alig értem, amit mond, megteszem az én részemet, amit nekem tennem kell, és akkor le van tudva, ha Isten megáld, megáld, ha nem, nem. Nem ez a kereszténység. A kereszténységnek ehhez semmi köze. Ez egy vallásos megtévesztés. Tőlem nagyon messze áll, és nagyon sokatoktól, tudom. Mindezt úgy mondom, hogy nem ítélem el azokat a testvéreinket, akik vallásos gyülekezetekbe és közösségekbe járnak. Úgy mondom mindezt, hogy szegény – nem szegény, de vannak dolgok, amiket a vallásos közösségek közösségépítés gyanánt jobban csinálnak, mint mi. Ez az igazság.

Az ószövetségi példának akkor hogyan lehet újszövetségi vonzata? Ahogy végigmentünk ezeken az Igéken, úgy gondolom, egyértelmű, hogy az ember jelleme ma ugyanúgy épül fel vagy romolhat le, mint ahogy akkor, három-négyezer évvel ezelőtt. Körülbelül négyezer évvel ezelőtti történet ez, ha esetleg szeretnéd a történelmi időtengelyeden az elmédben ezt elhelyezni. Az Egyiptomból való kivonulás nagyságrendileg négyezer évvel ezelőtti. Dávid körülbelül háromezer évvel ezelőtt uralkodott. Jézus kétezer évvel ezelőtt volt itt a földön. Vannak még előttünk is ezer évek. Hát még az örök élet! Ma ugyanúgy adhatunk jó válaszokat a minket ért rossz dolgokra, mint Mózes, aki nagyon sokszor nagyon jó választ adott arra Isten felé, hogy állandó panaszkodást, nyafogást, kilátástalanságot hallott a gyülekezetétől. Vagy ugyanúgy adhatunk rossz válaszokat a minket ért hatásokra, ami a világból ér minket, mint ahogy az akkori nép többsége. A válaszzal vagy felépítéd magad, vagy leépítéd magad. Ha elindul egy rossz folyamat és már az elején észreveszed ezt magadban, hogy mardos a keserűség, mardos a fájdalom, a sérelem, a bántás, akkor jó, ha az elején ezt a folyamatot megállítod. Mert ha engeded, hogy ez a keserűség benned növekedjen, oly mértékben tud ez rajtad uralkodni, hogy elborítja az egész életedet és kihatással lesz nem csak arra a dologra, ami miatt megkeseredtél, hanem minden más helyzetre, és minden más dologra is. A más emberekkel való kapcsolatra, de a munkádra, sőt, tovább megyek, ami kézzel foghatóbb, és amit még a világ is tud, hogy kihatással lesz a tested állapotára. Akkor aztán csodálkozol, hogy miért van itt, meg ott, meg amott probléma a testedben, miközben semmi fizikai oka nem kellene, hogy legyen. Csak itt egy fájdalom, ott egy húzódás, ott egy csomó. Miért? Menj vissza oda, amit a Példabeszédek mond:

Példabeszédek 4,23.

23. Minden féltett dolognál jobban őrizd meg a szívedet, mert abból indul ki minden élet.

A szívedre jobban kell vigyáznod, mint a testedre! Sőt, azt mondom, ha a szívedre nagyon jól vigyázol, azzal már vigyázol a testedre is. Bizonyos értelemben. Arról megint lehetne beszélni, hogy a Biblia hol, mikor mondja a szívet. Igazából léleknek kellett volna fordítani, vagy szellemnek. Van, amikor egy gyűjtőfogalomként mondja a Biblia, és a szellemet meg a lelket is érti alatta. Ez szövegkörnyezettől, fordítástól, sok mindentől függ. Nem mindig olyan egyértelmű. De sokszor, amikor a szívről beszél a Biblia, akkor a te belső, igazi lényedről beszél. Természetesen nem arról a húsiszom pumpáról, ami benned megy egy ideje.

Ha megtűröd az életedben a keserűséget, a sértettség érzését, az önsajnálatot, az irigységet, a féltékenységet, akkor önmagadat csapod be. Semmi helye egy keresztény ember életében,

értékrendjében, gondolkozásmódjában annak, hogy irigykedjen, vagy önsajnálásban legyen, hogy saját sebeit nyaldosó legyen, vagy bárkivel szemben is tudatosan, szándékosan haragot tápláljon. Semmi indokod nincs erre és jogod sincs! Itt nagyon fontos szerepe van egy jó közösségnek, amely tud neked segíteni ebben, mert az iskolában erről nem nagyon tanulsz. Sok családban sincsenek generációkon átívelő családi jó szokások, hogy hogyan kezeljük a félreértéseket, vagy sértéseket, vagy bántásokat. A 14–15. verset felolvasom még egyszer.

Zsidó 3,14–15.

14. Mert részestársai lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk.

15. E mondás szerint: Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket, mint az elkeseredéskor,

Ez itt a rossz reagálásról szól. Amikor látták Isten csodáit, addig minden és mindenki boldog volt és elégedett. Amikor nyilvánvaló, amikor kézzelfogható az, hogy nyugalom van, békesség van, enni-innivaló van, pénz van, elismerés van, vállveregetés van, akkor minden rendben van. De amikor hitben kellett volna tenni valamit a láthatók ellenére, mert szárazság van, meg sivatagban vagyunk, meg itt van ennyi ember és enni kell, meg inni kell adni az állatoknak is, amiket megkaptunk Egyiptomban és hozhatjuk magunkkal, meg itt vannak a karon ülő csecsemők is, nekik is enni, meg inni kell valamit, akkor ahelyett, hogy ezt tették volna, elkezdtek nyafogni, zúgolódni.

A tíz csapásnál minden rendben volt. A teli zsák aranynál minden rendben volt. Amikor mindenki jóllakott, akkor minden rendben volt. Amikor mindenki tudta a szomját oltani, akkor minden rendben volt. Amíg Isten meleget adott éjszaka, addig minden rendben volt. Amikor megkordult a gyomruk, akkor már semmi nem volt rendben. Te is, lehet, hogy addig szereted az összejövetelt itt, amíg el nem kezd korogni a gyomrod, mert akkor már fészkelődsz, és azt kérdezed, mikor fejezi már be? Ott van a tegnapi este elkészített, mai napra rendeltetett szent ebéd. Attila, fejezd már be, mert már minden bajom van! Akkor már nem volt nekik se minden rendben. Amikor megszomjaztak, már semmi nem volt rendben. Amikor türelmesnek kellett volna lenniük, már semmi nem volt rendben. Amikor várni kellett volna türelmesen, de a test, a hústest indulata, a meg nem újított gondolkozásmód nagyobbbat beszélt, nagyobbbat kiáltott, nagyobbbat ütött, nagyobb hatást gyakorolt a lényegre, mintsem az, amit Isten mondott.

El kell jutnod oda, hogy amit Isten mond, sokkal nagyobb hatást gyakorol rád bármilyen érzésnél. Amikor böjtölsz, pont erről van szó. Van egy zsigerileg beléd ültetett, természetes emberi ösztönös reakciója a testednek, hogy éhes, enni akar. De te megfosztod a testedet ettől, és gyakorolhatod, hogy azt mondd a testednek, hogy nem! Itt nem arról van szó, hogy most le akarsz fogyni pár kilót, azért nem eszel. Itt nem a nem evésről van szó, hanem az a lényeg, hogy azt mondd a saját énednek, az önző egódnak, hogy nem! Nem fogok visszaszólni! Nem fogok belerúgni! Nem leszek én is megkeseredett! Nem fogok háborogni! Nem fogok zúgolódni! Nem fogok lázadni, csak azért se! Csak azért is Istenre nézek, és csak azért is Őt magasztalom, és semminek és senkinek nem engedem meg, hogy eltántorítson engem Isten akaratától, még magamnak se, még a testemnek se, az egómnak meg főleg nem!

De az emberek hogy élik az életüket a világban? Az én, az ego, én, én, én... és akkora a mellkasuk, hogy nagyobb, mint az enyém. Ez a lefelé vezető út. Amikor az ember azt mondja, hogy nem én, hanem Te, Uram, és ez alázat, ez pedig a felfelé vezető út. Előre akarsz jutni? Alázd meg magad Isten előtt! Hogyan tudod megalázni magad Isten előtt? Elfogadod azt, amit Ő mond. Nincs más út. Lehet itt okoskodni, lehet itt mindenféle világi, materiális dolgokat előhozni, és hozakodni mindenfélével, politikával, vállalkozással, háborúval. De egy dolog nem változik meg: az Isten beszéde. Minden, ami körülöttes van, ki van téve a változásnak. Sőt, változik is. Még a te véleményed is változik. Mert amit gondoltál tízévesen a világ dolgairól, ahhoz képest egész mást gondoltál húszévesen. Azt gondoltad, hogy tíz-

évesen ostoba kis kölyök voltam, egy kis senki, húszévesen én most már tudom a tutit! Aztán harmincéves lettél: ó, milyen ostoba voltam húszévesen! Hogy lehettem ilyen kis naiv? Ilyen kis butácska? Mennyire nem tudtam az élet értelmét, meg a lényegét. Aztán jött a negyvenes, ötvenes életkor. Ti, akik már idősebbek vagytok, vannak dolgok, amit már most másképp gondoltok, mint húsz-harmincévesen, ugye? Aztán a nyolcvan-kilencvenévesek azt mondják: hú, egész életemben olyan butaságokat gondoltam! Múlt alkalommal volt velünk egy kedves testvér, kilencvenhárom éves. Senki nem akarta elhinni, hogy ennyi idő, én sem. Egy húszast így simán letagadhatna.

A krízishelyzet kihozza belőled azt, ami igazán mélyen benned van. Egy kapcsolatban, egy gyülekezeti hovatartozási kérdésben, egy viszályban, egy családi konfliktusban a krízishelyzet kihozza belőled vagy a hűséget, vagy a lázadót. Megmutatja igazából, ami csak nyomás alatt látszódik meg. Isten nem azért akarja, hogy különféle nehézségeken és próbákon keresztül menj, hogy próba közben te szenvedjél, hanem azért, hogy meglásd azt, hogy mi van benned. Mert ha nem mész keresztül olyan dolgokon, amik megpróbálnak téged, nem fogod megtudni azt, hogy mi van benned, mert te sem ismered a saját szívedet. Ne csapd be magad! Jaj, én mindent tudok magamról! Annyira ismerem magamat. Nem igaz! Nem ismered magad! Akkor ismered meg magad, amikor nyomás alá kerülsz, amikor jön a megpróbáltatás, amikor jön a vihar, és az árvíz el akar sodorni. Az megmutatja, hogy milyen ember vagy! Az mutatja meg, hogy mi van benned! Ó, én hűséges vagyok, ó, én ilyen vagyok, én olyan vagyok! Rám lehet számítani, és én ezt megteszem, én azt megteszem! Hányan mondták ezt? Hol vannak ők most?

Lehet, hogy meséltem már ezt a történetet, talán 18 éve volt. A szekszárdi gyülekezetbe egyik alkalommal jött egy fiatalember, és alkalom után fülig érő szájjal, mosollyal, ölelkezve, kezét fogva azt mondta: Pásztor, megtaláltam a helyemet, megtaláltam a pásztoromat, a közösséget, az elhívásomat! Rám ezentúl számíthatsz bármikor! Bármilyen munka van, bármilyen feladat, én vagyok az, aki melléd van odaszegezve és bármit kérsz, azt én megteszem neked! Mondd, hogy mi legyen az, és én bármit megteszek ezért a közösségért, végre hazaérkeztem! Azóta nem láttam. Mint mondtam, ez kb. 18 éve volt. Ma az utcán elmennék mellette köszönés nélkül, mert meg se ismerném. Mint ahogy ő is elmenne mellettem, mert bizonyára nem tudná, ki vagyok, hisz olyan rég volt. Engem a szavak, nem az, hogy nem érintenek meg, hanem gondolkodóba ejtenek. Sokszor nem kellene nagy erőteljes lelkizések, hogy én milyen ember vagyok. Egyszerűen, amikor kell, ott legyél és lehessen rád számítani. Ez sokkal többet elmond rólad, mintsem az, amit te mondasz magadról. Írja a Példabeszédek: ne dicsérjen téged a szád, dicsérjenek meg mások!

A jellem nem békeidőben mutatkozik meg, hanem a háborúságban. Ugyanakkor a háborúságban edződik. Mert a jellem, ami a tulajdonságaink összessége, a viselkedésünk, az elkötelezettségünk, a hitünk gyűjtőfogalma, nem úgy alakul ki bennünk, hogy megszületünk és belepottyan az életünkbe, és azok vagyunk mi. Folyamatosan fejlődik, változik. Természetesen vannak magunkkal hozott genetikai örökségeink és vannak személyiségjegyeink, amik nem feltétlenül változnak, de annak is kell változnia. De a jellemed, a szilárd krisztusi jellemed, hogy elváltozol Krisztus képére és hasonlatosságára, ez egy kötelező munkafolyamat, amíg ezen a földön élsz. Ha megbízható vagy, legyél még inkább megbízható! Hűséges vagy? Legyél még inkább hűséges! Ha szeretni való vagy, legyél még inkább szeretni való! Lehetne a másik oldalt sorolni, ha ilyen vagy olyan negatív tulajdonságokat észreveszel magadban, akkor változz! Képes vagy rá, hogy megváltozz! Ne mondd azt soha, hogy nem vagyok képes megváltozni! Ez egyszerűen egy ördögi hazugság! Minden lehetséges annak, aki hisz! Nem az a kérdés, hogy képes vagy-e változni, hanem az, hogy akarsz-e? A nagy ígéretések nagyon gyanakvóvá tudnak engem tenni.

Könnyű hinni itt a gyülekezetben, akkor, amikor fut a szekér és jól mennek a dolgok, de mindenki volt már pusztaságban. Mindenki volt már nehézségben, és mindenki fáradt már el

és fáradt már bele dolgokba. Gyönyörűen írja az Ézsaiásban az Ige, hogy megfáradnak még a legkülönbek is. Megfáradnak még a legszuperebbek is. Képzeld, még a prédikátorok is képesek arra, hogy elfáradjanak! Még a prédikátoroknak is szüksége van segítségre! A pusztában fáradtan, kimerülten, elhagyottan, becsapottan, megalázottan az ember ki van téve a keserűségnek, és a keserűség igyekszik rajta fogást találni, és igyekszik terebélyesedni. A Zsidókhoz írt levél 12,15 versét mindenki ismeri.

Zsidó 12,15.

15. Ügyeljete arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne hajoljon, hogy a keserűség bármely gyökere felnövekedve zavart ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön.

A keserűség bármely gyökere fel ne növekedjen! Miért gyökérről beszél itt az Ige? Senkitől nem hallottam igazán erről magyarázatot. Miért pont gyökér? Miért nem azt mondja, hogy a keserűség fája? Vagy a keserűség oszlopa vagy a bástyája ne erősödjön meg. Miért gyökérről beszél? Tudod, hogy minden egyes gyökér eredendően honnan és miből fakad? Egy magból. Amikor a keserűség, a viszály, a probléma, a fájdalom, a bántás magja behullik a szívedbe, az el akar kezdeni gyökeret eresztetni az életed minden területén és behálózni az egész életedet. Arra mondja itt az Ige, hogy ne engedjétek meg a közösségekben, a gyülekezetekben, figyeljete erre, hogy a keserűség bármely gyökere zavart okozzon.

Többféle keserűség létezik. Lehet az ember keserű az elégedetlenség miatt, a csalódások miatt, a bántások miatt. Lehet az ember keserű az anyagi helyzete miatt, az egészségügyi állapota miatt, a házastársa miatt, a gyermeke miatt. Annyi dolog van, ami miatt keserűvé válhatnak az emberek. Egyik gyökere se terebélyesedjen, hogy az felnövekedve zavart ne okozzon és sokakat meg ne fertőzzön. Sokakat meg ne fertőzzön! Egy közösségben, ha te keserű vagy, az nem magánügy! Az nem csak rád tartozik! Természetesen senkinek semmilyen szinten nem avatkozunk be a magánéletébe, nem irányítunk senkit sem. Abban tudunk tanácsot adni, amiben te kéred és elfogadod. Ugyanakkor, ha bejössz a közösségbe és a keserűségedet, a panaszkodásodat másokra zúdítod, akkor az már nem a te magánügyed, hanem már közügy. Volt, amikor ezzel foglalkozni kellett a hatalmi helyről, erről a helyről, akár nekem is, bizonyos emberekkel. Ezt a fajta negatív, pesszimista beszédet nem engedhetjük meg itt a közösségben. Miért? E miatt az Ige miatt, többek között, hogy sokakat, másokat meg ne fertőzzön. Vajon nem fertőző a negatív, keserű beszéd? Nem hat rád semmilyen szinten az, hogy valaki állandóan a sérelmeit duruzsolja a füledbe? Dehogynem, hat rád. Mint ahogy a vigasztalás, a bátorítás, a felemelés is hat rád és segít téged. A másik viszont lehúzó. Ebben felelősségünk van. Ha valakit találsz, aki neked panaszodik, nyafog, kesereg, akkor segíts neki. Nem úgy, hogy lekeversz neki egy pofont és azt mondd, hogy hagy már abba, hanem bátorítsd, vigasztald, segítsd őt ki abból, mert ez a gondolkodásmód őt lefelé húzza. Ha pedig őt lefelé húzza, és ő egy fuldokló, mindenkit húz magával lefelé, aki körülötte van. Senkit nem tol föl. Mindenkit, aki körülötte van, húz lefelé. Ilyen a keserűség.

Az Egyszerű fordítás szerint is szeretném felolvasni.

Zsidó 12,15. Egyszerű fordítás

15. Vigyázzatok, hogy Isten kegyelmétől senki el ne forduljon! Vigyázzatok, hogy senkiben ne növekedjen fel a keserűség, mint egy mérgező növény, mert ez sok más embert is megmérgezhet!

Sok más embert is megmérgezhet! A keserűség mérgező. Mérgező téged, mérgező a családot, mérgező a hozzátartozóidat. Egy keserű mentalitású édesanya, édesapa keserű mentalitású gyerekeket nevel. Egy keserű, begyöpösödött, pesszimista prédikátor keserű gyülekezetet plántál. Egy keserű gyülekezet nem tudja az édes, mézzel teljes, isteni Igét, Evangéliumot helyesen és jól képviselni. Ámen! Mi nem vagyunk keserűek! Most megvallást teszünk:

Mennyei Atyám, én az vagyok, amit a Biblia mond rólam. Én meg tudom tenni azt, amit mond, hogy megtegyek. Én képes vagyok arra és alkalmas vagyok arra, hogy neked engedelmeskedjek. Atyám, én engedelmes életet akarok élni Neked. Atyám, én engedelmes életet élek.

Az ördögnek ellenállok, és az ördög elfut tőlem. Semmilyen bántás, semmilyen sérelem, semmilyen viszály nem hatalmasodhat el az én szívemben. A keserőséget kivetem az életemből, a keserőséget kivetem azok életéből, akik a környezetemben vannak, azáltal, hogy helyesen képvisellek Téged. Uralkodik felettem a Te békességed, a Te szereteted, a Te tisztánlátásod, a józanságod, mert én a józanság szellemét kaptam. Kérlek Téged, Atyám, tölts be engem a te Szent Szellemeddel, hogy nagy bátorsággal tudjam hirdetni az Igét, hogy nagy bátorsággal tudjak bizonyosságot tenni arról, hogy Jézus feltámadt a halálból! Használd a kezeimet, hogy jelek és csodák történjenek az én kezem által, Jézus nevében! Amen! Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**